

Lovforslaget lægger således op til en koordineret offentlig arkivpolitik med hensyn til bevaring, kassation og tilgængeliggørelse af offentlige arkivalier, det være sig statslige eller kommunale.

Til § 5

Bestemmelsen pålægger statens arkiver at samarbejde med andre kulturelle og videnskabelige institutioner i arkivmæssig henseende. Med bestemmelsen tilsigtes et tættere og mere koordineret samarbejde mellem statens arkiver og statslige, kommunale samt selvejende institutioner m.v. med arkivmæssige opgaver vedrørende private arkivalier.

Statens arkiver samarbejder med en række andre institutioner, hvis virkefelt omfatter opgaver af arkivmæssig karakter. Inden for det statslige område skal særligt fremhæves Det Kongelige Bibliotek, der indsamler, modtager og bevarer arkivalier fra private institutioner og personer, fortrinsvis inden for litteratur, videnskab og kunst. Endvidere kan nævnes Folketingets Arkiv og Bibliotek, Statsbiblioteket i Århus, Dansk Folkemindesamling, Nationalmuseet og Kunstakademiet. Uden for det statslige område kan nævnes Arbejderbevægelsens Arkiv og Bibliotek, Det Danske Udvandrerarkiv, Selskabet for Udgivelse af Kilder til Dansk Historie.

Udover de her nævnte institutioner er der en lang række andre institutioner, der beskæftiger sig med indsamling og bevaring af historisk kildemateriale – hovedsagelig private arkivalier, fotos m.v. Her tænkes der specielt på de lokalhistoriske arkiver, hvis samlinger på det lokalhistoriske område udgør et værdifuldt supplement til de offentlige, statslige og kommunale arkivers samlinger. Der findes ca. 400 større og mindre lokalhistoriske arkiver, hvis arbejdsområde dog ofte går ud over det egentligt arkivmæssige.

I hørings svarene har en række historiske foreninger og specielt Sammenslutningen af LokalArkiver påpeget, at en arkivlov bør sikre, at arkivalisk materiale, der belyser det danske folks historie i bred forstand, systematisk indsamles, bevares og tilgængeliggøres. Der er endvidere ønske om, at der etableres et formelt samarbejdsorgan – baseret på et konkret formuleret regelsæt – mellem statens arkiver og andre statslige, kommunale eller private institutioner på arkivområdet. Dette samarbejdsorgan skulle have bestemte opgaver, såsom:

- 1) etablering og drift af en national arkivdatabase,
- 2) koordinering af arkivernes saglige og geografiske dækningsområde,
- 3) bevaringsplanlægning på arkivområdet og
- 4) kopispredning mellem arkiverne.

Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne ovenfor om lovens område.

Spørgsmålet om oprettelse af et særligt samarbejdsorgan, der f.eks. skulle have til opgave at forestå bl.a. drift af en samlet arkivdatabase og kopispredning, har været nøje overvejet. Det er ministeriets opfattelse, at det allerede af ressourcemæssige grunde må findes uhensigtsmæssigt at oprette et egentligt forvaltningsorgan på området, ligesom det må antages, at et samarbejde vil kunne etableres inden for de eksisterende institutionelle rammer, jf. nedenfor.

Til stk. 2

Det må anses for hensigtsmæssigt, at der finder et samarbejde sted mellem de statslige arkiver og statslige, kommunale eller selvejende institutioner, der arbejder med private arkivalier. Et sådant samarbejde vil indebære arkivfaglig rådgivning fra de statslige arkivers side, koordinering af aktiviteter på privatarxivområdet og almindelig erfaringsudveksling. Med bestemmelsen i § 5, stk. 2, tilsigtes tilvejebragt et grundlag for etablering af et forum for dette samarbejde.

Til § 6

Ved kongelig resolution af 31. august 1984 blev sager vedrørende rigsvåbenet og de sager, der tidligere har været varetaget af statens heraldiske konsulent, overført fra Indenrigsministeriet til Kulturministeriet, der fra 1. januar 1985 henlagde sagerne under Rigsarkivet.

Da det må anses for ønskeligt, at anvendelse af statskendtegnene – rigsvåbenet eller dele af dette, f.eks. kronen – sker i overensstemmelse med de heraldiske principper, foreslås, at Rigsarkivets kompetence til at behandle sådanne sager lovfæstes. Sager vedrørende anvendelse af statskendtegnene f.eks. i et logo skal således forelægges Rigsarkivet til udtalelse. Såfremt Rigsarkivet finder en påtænkt anvendelse i strid med de heraldiske principper, indberettes sagen til Kulturministeriet.

Om kronen bemærkes særligt, at den er en uadskillelig del af det kgl. våben, og at et skjold med statsvåbenet kun for Folketingets vedkommende kan anvendes uden krone. Brugen af kronen har både en retlig og en æstetisk side. Udformningen af kronen blev således første gang fastsat i Christian Vs krone-reglement af 25. april 1693. Gengivelser af kronen må for at kunne opfattes som den danske kongekrone afspejle de væsentlige træk ved Christian Vs krone. Afgørelsen af, om en gengiven version er korrekt, hviler på en heraldisk bedømmelse.